RUPERTUS TUITIENSIS

Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Non in qt uos uinq; similes qq; mmuratores ⁊ liuigosi uitā habebitis in uob. ⁊ ille unus ppls
mis q m unitē unitate spis. una ecclā mea q manducat meā carnē ⁊ bibit meū sanguī
nē habet uitā cānā. Hec enī suma ē causa cōnē uitē effectiua. manducare carnē meā & bibē sanguinē meū. Ē argumtū. qua pmi parentes hōiū serpentī q dō credē maluerūt. Nec enī differt in culpa n credidisse qd manducantes de ligno uetito morerentur. ⁊ n credē qd manducantes carnē meā. ⁊ bibentes sanguinē meū ordine pcepto abeādē morte libentur. Qui q manducat ⁊ bibit. recte antiqua mortis pena se ceuit. ⁊ q n manducat aut bibit nichilomin iuste relinqtur in antiq iudicio pānē puaricationis. Notandū v qd eū supi dixerit hec ē uoluntas patris mei q misit me. ut omis q uidet filiū ⁊ credit i eū habeat uitā cānā. ⁊ ego resuscitabo eū i nouissimo die. hic inde subeādē distinctione p inqt habet uitā cānā. ⁊ deinde subiungit. ⁊ ego resuscitabo eū i nouissimo die. Videt ne qs ceristi mē se absq; corpis ⁊ sanguinis ei cibo potuq; uisibili uitā uitāq; corpis ⁊ animo sola fide recuperasse. ⁊ isto sacramto n egere. hoc ipsū reperiuntur. peul dubio cristas qd n uere credat qs manducare ⁊ bibē cēpnt. Nā qmūuis fidelis ⁊ catholice pfessiōis ho sis. si manducare ⁊ bibē recuses de cibo potuq; uisibili. eo ipso qd t hē necessariū n ēē psumis. a sociatate mbrē x qd ē ecclā te pādis. neq; recte credis in eū qui in hoc cibo potuq; tā diligēnī cōmdato deuogas auctoritati. Ilno pmi parentes nri ⁊ pūs intrinsecus in uisibilī corrupti spū diaboli contē creatorē suū in tumuerūt. ⁊ deinde pserpentē suasi uisibili qq; cibo pieruntur. Ita plane oportet pententē hōiem ⁊ p in uisibili fide subiici creatori. corde credendo ad iustitiā. ⁊ ore cfitendo ad salutē. ⁊ deinde uisibili qq; cibo ⁊ potu uitē cānē necessariā pficere iustificationē. Hec illud qq; uacat a ordine iustitiē. qd pus dū manducat iā habē uitā cānā. sat in anima dō uiuet iustitiā. ⁊ deinde ego resuscitabo eū inqt i nouissimo die. Ilā & sepe dicti pmi parentes nri ⁊ p cāna morte animē intrinsec. ⁊ deinde morte qq; corpis extrinsec mortui s. Ita enī q cūq; dio comedit ex eo morte tāq morietur. sine dubio morte animē. ac deinde sententiā qq; corporē mortis accepuntur a bipso dō dicēte. Insudore uultus tui uescēris pane tuo. donec reuertaris in terrā de qua suptus es. q terra es. ⁊ in terrā ibis. Recte q ⁊ seruato ordine iustitiē q manducat inqt carnē meā ⁊ bibit sanguinē meū. iā habē uitā cānā. qa iā uiuit secdm animā. secdm carnē v morietur qdē. s. ego resuscitabo eū i nouissimo die. Caro enī mea uere est cibus. ss

Et sanguis meus uere est potus. ss

Verus inq cib ⁊ uerus ē pot. qa uerū ē qd pollicētur. qa uera spes ē qua manducat ⁊ bibit. Vnde ⁊ estat cibū hic cibo illi contrio m ēē oppositū q hōi pmo serpens optulit. qa uidet cib ille cib fuit mdacii. qa falsū fuit ⁊ falsū ē qd ille cib pollicit ē. qa quana spe diuinē similitudinis consequēdē manducat est. S. n dū manducatorib carnis siue ⁊ bibitorib sanguinis sui tantū pmisit ista uerita. qmūu in psuasione cibi uetiti pollicita ē illa falsitas. cū uana pmissione dat.